

**ระเบียบหอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)
ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการสอบสวนวินัยและการสั่งพักงาน
พ.ศ. ๒๕๕๗**

เพื่อให้มีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการสอบสวนและพิจารณาโทษทางวินัย อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๔ ประกอบข้อ ๕๑ และข้อ ๕๓ ของข้อบังคับหอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการบริหารหอภาพยนตร์ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงให้ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบหอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนวินัย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒. ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓. ในระเบียบนี้

“หอภาพยนตร์” หมายความว่า หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหอภาพยนตร์

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคลหอภาพยนตร์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการหอภาพยนตร์

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานของหอภาพยนตร์ ตามความในข้อ ๙ ของข้อบังคับหอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๒

“กระทำผิดวินัย” หมายความว่า การกระทำผิดวินัยที่ระบุไว้ในข้อบังคับหอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๒

“โทษผิดวินัย” หมายความว่า โทษผิดวินัยที่ระบุไว้ในข้อบังคับหอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๒

“การสืบสวน” หมายความว่า การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้นเพื่อพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาผู้ปฏิบัติงานผู้ใดว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่

“การสอบสวน” หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ หรือพิสูจน์เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานกระทำผิดวินัยให้ได้ความจริงและยุติธรรม

ข้อ ๔. ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้วินิจฉัยหรือสั่งการ และคำวินิจฉัยหรือสั่งการนั้นให้เป็นที่สุด

หมวด ๑
การสืบสวน

ข้อ ๕. เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นมีหน้าที่ต้องรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรให้อำนาจการทราบ เพื่อให้มีการพิจารณาดำเนินการตามระเบียบนี้โดยเร็วด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ในกรณีที่เป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับฟังการกล่าวหาจัดให้มีการทำบันทึกคำกล่าวหาที่มีรายละเอียดพอสมควร และให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

หากผู้บังคับบัญชาละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

ข้อ ๖. เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๕ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้อำนาจการว่ามีการกล่าวหาหรือมีกรณีที่สงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

(๒) ดำเนินการสืบสวนหรือสั่งการให้ดำเนินการสืบสวน และพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาผู้ปฏิบัติงานนั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

ในกรณีที่เห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ปฏิบัติงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือเป็นกรณีที่มิพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วให้ดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๗. ในการสืบสวนให้อำนาจการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนคณะหนึ่งจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการที่ผู้อำนาจการแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานหรือบุคคลภายนอกที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

(๒) กรรมการที่ผู้อำนาจการแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงาน โดยต้องมีผู้บังคับบัญชาชั้นต้นในสายงานที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการด้วย

(๓) นิติกรหรือเจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคลที่ผู้อำนาจการมอบหมายจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสืบสวน มีหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงว่ามีพฤติการณ์ที่สมควรกล่าวหาผู้ปฏิบัติงานคนใดว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่และเป็นความผิดวินัยในเรื่องใด

(๒) จัดทำรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้อำนาจการเพื่อพิจารณาสั่งการดังนี้

ก. กรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้ยุติเรื่อง

ข. กรณีมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอให้อำนาจการพิจารณาว่าสมควรสั่งลงโทษหรือไม่ประการใด โดยไม่ต้องกรรมการสอบสวนก็ได้

ค. กรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้เสนอผู้อำนาจการเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๑๐ ต่อไป

(๓) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ผู้อำนาจการมอบหมาย

ข้อ ๘. การสืบสวนข้อเท็จจริงให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็วอย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่
ประธานกรรมการสืบสวนได้รับทราบคำสั่ง

หากประธานกรรมการสืบสวนเห็นว่า ไม่สามารถทำการสืบสวนข้อเท็จจริงให้แล้วเสร็จ
ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ให้เสนอขยายระยะเวลาการสืบสวนต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาสั่งขยาย
ระยะเวลาสืบสวนต่อไปอีกได้อีกครั้งไม่เกินสามสิบวัน

หมวด ๒

การสอบสวน

ข้อ ๙. กรณีผู้ปฏิบัติงานกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ปรากฏชัดแจ้งดังต่อไปนี้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษา
ถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ
ความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่หรือขาดงานเป็นเวลาสามวันทำการติดต่อกันโดยไม่มีเหตุผลสมควร และ
ผู้บังคับบัญชาได้ตรวจสอบหลักฐานและข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควร

ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ถูกกล่าวหาทำการสืบสวนและรวบรวมหลักฐาน แล้วเสนอ
ผู้อำนวยการสั่งลงโทษโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสืบสวนและคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๐. การพิจารณาสอบสวน และเสนอการลงโทษทางวินัยแก่ผู้ปฏิบัติงานที่กระทำผิดวินัย หรือ
กรณีมีผู้กระทำความผิดร่วมกันจากหลายฝ่าย ให้กระทำโดยคณะกรรมการสอบสวนอันประกอบด้วยบุคคลซึ่งผู้อำนวยการ
แต่งตั้งขึ้นจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนโดยมีคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และนิติกรหรือเจ้าหน้าที่บริหารงานบุคคลที่
ผู้อำนวยการมอบหมายเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นคำสั่งและให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูก
กล่าวหาเรื่องที่กล่าวหาและสาระสำคัญของเรื่องที่ให้สอบสวนนั้นด้วย

ข้อ ๑๒. คณะกรรมการสอบสวนต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

(๒) เป็นผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่และความรู้เหมาะสม

ข้อ ๑๓. เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นแล้ว ให้เลขานุการแจ้งคำสั่งแต่งตั้งพร้อมทั้ง
ส่งเรื่องดังกล่าวให้ประธานกรรมการสอบสวนโดยเร็ว และให้ประธานกรรมการสอบสวนแจ้งคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน และข้อกล่าวหา รวมทั้งฐานความผิดที่จะทำการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ ๑๔. ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านการแต่งตั้งประธานกรรมการ และ/หรือกรรมการสอบสวนผู้นั้น
ได้หากประธานกรรมการและ/หรือกรรมการผู้ใดในคณะกรรมการสอบสวนมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดในข้อต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือเกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา

(๒) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวนนั้น

(๓) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดนั้น

(๔) เป็นพยานรู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่สอบสวนนั้น

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลที่คัดค้านเสนอต่อผู้อำนวยการภายในเจ็ดวัน นับ
แต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ในกรณีมีการคัดค้านกรรมการสอบสวนผู้ใด ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้อำนวยการที่จะสั่งเปลี่ยนแปลงตามควรแต่กรณี หรือจะสั่งยกคำร้องคัดค้านนั้นเสียก็ได้ โดยให้ทำบันทึกเหตุผลติดแนบสำนวนการสอบสวนไว้

ข้อ ๑๕. กรรมการสอบสวนผู้ใดมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๑๔ ให้กรรมการสอบสวนผู้นั้นรายงานเหตุที่อาจถูกคัดค้านต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาและสั่งการตามที่กำหนดในข้อ ๑๔ วรรคสาม

ข้อ ๑๖. ผู้อำนวยการมีอำนาจออกคำสั่งเปลี่ยนตัวประธานกรรมการ หรือกรรมการสอบสวนทั้งหมดหรือบางคน หรือตั้งกรรมการสอบสวนเพิ่มขึ้นก็ได้

การเปลี่ยนตัวประธานกรรมการหรือกรรมการ หรือแต่งตั้งกรรมการสอบสวนเพิ่มขึ้นตามวรรคแรก ไม่เป็นเหตุให้ล้มล้างการดำเนินการสอบสวนวินัยที่ได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว

ข้อ ๑๗. เมื่อประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้บันทึกวันที่ที่ได้รับทราบคำสั่งไว้ในสำนวนสอบสวน

ข้อ ๑๘. ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาและฐานความผิดพร้อมหลักฐานเท่าที่ปรากฏให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยละเอียด แล้วสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะรับหรือปฏิเสธ คำให้การ ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้โดยละเอียด ทั้งนี้ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๙. ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิแก้ข้อกล่าวหาโดยให้ถ้อยคำด้วยวาจาต่อคณะกรรมการสอบสวนและ/หรือทำคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรลงลายมือชื่อเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

คำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรต้องเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับจากวันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาโดยละเอียดตามข้อ ๑๘

ข้อ ๒๐. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้มีหนังสือเรียกตัวผู้ถูกกล่าวหาไปพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปหรือไม่ให้ถ้อยคำด้วยวาจาและไม่ทำบันทึกแก้ข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษรภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปได้โดยไม่ต้องสอบสวนตัวผู้ถูกกล่าวหาแต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในสำนวนสอบสวนด้วย

เมื่อมีเหตุผลสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการสอบสวนจะผ่อนผันให้ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่ได้แก้ข้อกล่าวหาตามวรรคแรกมาให้ถ้อยคำก่อนการสอบสวนสิ้นสุดลงก็ได้

ข้อ ๒๑. ในกรณีการสอบสวนมีมูลพาดพิงถึงผู้ปฏิบัติงานคนใดที่มีได้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดในเรื่องนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจดำเนินการสอบสวนผู้ปฏิบัติงานคนนั้นรวมไปในเรื่องเดียวกันได้ ทั้งนี้ให้รวมถึงผู้ที่ให้การปกปิดการกระทำผิดและผู้บังคับบัญชาที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้บังคับบัญชาให้เป็นไปตามระเบียบของหอภาพยนตร์ด้วย

การสอบสวนผู้ปฏิบัติงานผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานให้ผู้อำนวยการทราบ และให้นำหลักเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหา มาใช้โดยอนุโลมด้วย

ข้อ ๒๒. ในการสอบสวนปากคำบุคคลต้องมีการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการสอบสวน จึงจะเป็นองค์คณะกรรมการสอบสวนได้

ให้คณะกรรมการสอบสวนผู้นั่งสอบสวนปากคำบันทึกถ้อยคำเป็นหนังสือ แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับรองว่าถูกต้องแล้วก็ให้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน และให้คณะกรรมการสอบสวนเฉพาะผู้นั่งสอบสวนทุกคนลงลายมือชื่อกำกับด้วย ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้เองหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้

ข้อ ๒๓. คณะกรรมการสอบสวนอาจห้ามบุคคลอื่นอยู่ร่วมการสอบสวนปากคำ เว้นแต่บุคคลผู้กำลังให้ถ้อยคำหรือผู้ที่คณะกรรมการสอบสวนเชิญเข้าร่วมหรือให้ปฏิบัติการบางประการเกี่ยวกับการสอบสวน

ข้อ ๒๔. ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา ทั้งนี้โดยให้เป็นไปตามหลักความเป็นธรรมและหลักนิติธรรม

ข้อ ๒๕. ในการสอบสวนบุคคลใด ถ้าบุคคลนั้นไม่มาหรือไม่ยอมให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนสอบสวน

เมื่อมีเหตุผลสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการสอบสวนจะผ่อนผันให้บุคคลที่กล่าวถึงในวรรคแรกมาให้ถ้อยคำก่อนการสอบสวนสิ้นสุดลงก็ได้

ข้อ ๒๖. ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานที่อ้างอิงนั้น จะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น และมีใช้ประเด็นสำคัญ คณะกรรมการสอบสวนจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นเสียก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุอันไว้ในสำนวนสอบสวน

ข้อ ๒๗. ก่อนการสอบสวนพยานหลักฐานสิ้นสุดลง ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้แก้อีกกล่าวหาโดยปฏิบัติตามข้อ ๑๙ แล้ว มีสิทธิเสนอคำชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนั้นต่อคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๘. เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานต้องใช้ต้นฉบับที่แท้จริง หรือสำเนาที่เจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบเอกสารนั้นรับรองว่าเป็นสำเนาที่ถูกต้องตรงกับต้นฉบับ

ข้อ ๒๙. การสอบสวนให้กระทำไปแล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินหกสัปดาห์ นับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่ง

หากประธานกรรมการสอบสวนเห็นว่า ไม่สามารถทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ให้เสนอขยายระยะเวลาการสอบสวนต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาสั่งขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสัปดาห์

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนอาจเสนอให้ผู้อำนวยการพิจารณาเปลี่ยนหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาระหว่างการสอบสวนจนกว่าการสอบสวนจะแล้วเสร็จก็ได้

ข้อ ๓๐. ให้คณะกรรมการสอบสวน ทำบันทึกการสอบสวน และรายงานสรุปข้อเท็จจริง พร้อมทั้งเสนอความเห็น ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาฐานใดในข้อบังคับหรือระเบียบหอภาพยนตร์ฉบับใด ข้อใด ควรลงโทษสถานใดหรือไม่ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นแย้ง (ถ้ามี) ต่อผู้อำนวยการหรือให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการต่อไป

ข้อ ๓๑. ผู้ปฏิบัติงานใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการได้ตามหลักเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อบังคับหอภาพยนตร์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล

ข้อ ๓๒. คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ หรือผู้อำนวยการมีอำนาจสั่งตามที่เห็นสมควรให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้

หมวด ๓
การสั่งพักงาน

ข้อ ๓๓. ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจในการสั่งพักงานผู้ปฏิบัติงานได้ ในกรณีดังนี้

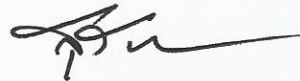
(๑) ผู้ปฏิบัติงานที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน และหากให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จะเกิดความเสียหายแก่งานของหอภาพยนตร์ หรือ

(๒) ผู้ปฏิบัติงานที่กระทำความผิดปรากฏชัดแจ้ง หรือถูกฟ้องคดีอาญา ซึ่งผู้อำนวยการพิจารณาแล้วเห็นว่า หากให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จะเกิดความเสียหายแก่งานของหอภาพยนตร์

ข้อ ๓๔. ระยะเวลาในการพักงาน ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้อำนวยการ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนและพิจารณาคดี

ข้อ ๓๕. ในระหว่างถูกพักงาน ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง แก่ผู้ถูกสั่งพักงาน ตั้งแต่วันให้พักงานเป็นต้นไป ทั้งนี้หากการพิจารณาสอบสวนเสร็จสิ้น หรือคดีถึงที่สุดแล้ว ผลปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานมิได้กระทำความผิด ให้หอภาพยนตร์จ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง ในส่วนที่ยังมิได้จ่ายให้ครบตามจำนวนที่ผู้ถูกสั่งพักงานพึงได้รับทั้งหมด พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละหกของธนาคารที่หอภาพยนตร์ใช้บริการจ่ายเงินเดือน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข)

ประธานคณะกรรมการบริหารหอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)